

Masopustní zamyšlení

Zamysleli jste se někdy nad významem lidových tradic v našich životech? Před Vánoci vyšel článek, ve kterém se psalo, že Vánoce jsou posledním kolektivním svátkem naší společnosti. A to navíc braným značně komerčně, kdy původní poselství Vánoc vnímá málokdo. Nyní je období masopustu a já si říkám, kolik lidí v České republice asi ví o tom, že vůbec je a co znamená.

Sama se do rozboru pouštět nebudu - myslím, že to zvládnul velmi dobře Vlastimil Vondruška v knize s názvem Církevní rok a lidové obyčeje, kde si o tom zvědavý čtenář může přečíst víc, než by se vešlo do tohoto článku. To na co chci poukázat, je skutečnost, že naše společnost se stává v individualistickou a to, co dělalo naši kulturu kulturou, je prakticky z životů normálních občanů pryč. Ztrácíme kontakt s životem obce, v níž žijeme, postupně i se sousedy a doufám, že se nedostaneme do fáze, kdy ztratíme kontakt i se svou rodinou.

Proto jsem byla minulý rok velice potěšená, když jsem v Brně viděla masopustní procesí. Prvně jsem se o něm dozvěděla v již výše zmíněné knize, když jsem sbírala podklady pro svou ročníkovou práci a měla jsem velkou radost z možnosti je vidět i na vlastní oči o pár let později. Myslím, že snaha o obnovení a udržení těchto tradic je úctyhodná, zvláště v takto velkých městech, kde jsou si lidé více odcizeni.

Pokud však chceme, aby se tradice udržely, musíme začít již od nejmenších. To je věc, kterou jsem si uvědomila při práci ve firmě, kde mi dali cennou zkušenost, když jsem chodila hlídat děti jejich klientů. Pokud u této mladé krve nevzbudíme zájem o tradice a o jejich praktikování, může se jednoho krásného dne stát, že nás jako národ nebude nic spojovat... Tradice znamená pospolitost a kontinuitu v čase, nenechme tyto dvě hodnoty zmizet z našich životů.

Ivana Červená